

Ναύαρχος
Σ.Δ.Μαυρομμάτης Μαυρομιχάλης

Ἀθήναι τῇ 22 Αὐγούστου 1938

Ἀραλίας 8 Ἀθήναι

Καταμ. Πιπράκη 47

Αθήναι

Πρὸς

Τὸν Κον Κον Δήμαρχον Ἀλεξανδρουπόλεως

Ἀλεξανδρούπολιν

Φίλε κ. Δήμαρχε,

Συνεπῆς πρὸς τὴν υπόσχεσιν τὴν ὑποίαν σᾶς ἔδωκα ἐν Δράμα, κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς 25ετηρίδος τῆς ἀπελευθερώσεώς της, ἔρχομαι διὰ τῆς παρούσης μου νὰ σᾶς γνωρίσω, τὰ σχετικά μὲ τὴν πόλιν σας ἱστορικά γεγονότα ἀπὸ τοῦ 1906 μέχρι καὶ τῆς ἀπελευθερώσεώς της, τὰ ὅποια τηρούμενα εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Δήμου σας θὰ εἶναι ἡ ἐπίσημος ἱστορία, ἡ ὅποια ἴσως ἀναμοχλεύση εἰς τοὺς ἐν τῶν συμπολιτῶν σας παλαιούς κατοίκους τοῦ Δεδεαγιάτε παλαιὰς εὐκλεεῖς ἡμέρας.

ΔΟΥ

Τῇ 1906, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Μαυρομμάτης, ὡς ἰδρυτῆς καὶ Ὁργανωτῆς τοῦ Κέντρου Καβάλλας-Δράμας, εὐρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην, διὰ τὴν συνοχὴν τῆς Μακεδονικῆς Ὁργανώσεως, νὰ ἐπεκτείνω ταύτην εἰς τὰς πόλεις τῆς Θράκης Εὐάνθην καὶ Δεδεαγιάτε.

Εἰς τὴν Εὐάνθην διὰ τὴν μεγάλην, λόγῳ τῆς γειτνιάσεώς της πρὸς τὴν Δράμαν καὶ Καβάλλαν, ἐπικοινωνίαν της, εἰς τὸ Δεδεαγιάτε δὲ διὰ τὴν χρησιμοποίησιν της πρὸς Καβάλλαν θαλασσίῳ ἐπικοινωνίας διὰ τὰς πολλαπλὰς ἀνάγκας τῆς Ὁργανώσεως.

Τῇ προσκλήσει τοῦ τότε ἐν Δεδεσγάτς Προξένου Ἰωνος Δραγούμη καὶ τοῦ διαδεχθέντος αὐτόν Εὐθυμίου Κανελλοπούλου, κατ'ἐπανάληψιν τῷ 1906 καὶ 1907 ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν σας καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Προξένων καὶ τῶν ἀξιόδημων Μητροπολιτῶν Δουκᾶ Πετρίδῃ καὶ Ἰωακείμ Γεωργιάδου ἐμήσατο τοὺς πρώτους πυρῆνας, ἰδίᾳ πρὸς διορθώσεσιν μεταφορᾶς ὅπλων, διεισδύσεως ἀποστελλομένων προσώπων, καὶ δικτύου εἰδικῶν πληροφοριῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰσηγήθη ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Κέντρον τὸ μὲν, ὅπως ἰδρυθῇ Προξενεῖον ἐν Εἰσέθῃ, τὸ δὲ ὅπως ἐγκριθῇ καὶ παρασκευασθῇ ἡ ἀποστολὴ ἀξιωματικῶν εἰς Εἰσέθην καὶ Δεδεσγάτς.

Κατ'ἀρχὰς ἰδρυθῇ τῷ 1907-1908 Προξενεῖον ἐν Εἰσέθῃ, τεθὲν ὑπὸ τὴν δεδοκιμασμένην διεύθυνσιν τοῦ ἐν Καβάλλᾳ ἐπὶ τριετίαν ὄλην, διακριθέντος Ἀγγέλου Ἀνίνου, εἰτα τῷ 1908 ἐτεποθετήθησαν ὡς ἐμπρόσκιποι τῆς ὀργανώσεως ἐν Εἰσέθῃ μὲν ὁ ἀνθυπάρχης Ν. Αἰνιάν καὶ εἰς Δεδεσγάτς ὁ ἀνθυπολόχαγος Πυροβολικοῦ Π. Βλάσης.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ ὀργάνωσις τῆς θράκης, ὅπως λόγῳ τῶν ἰδιαιτέρων τοπικῶν συνθηκῶν, δὲν ἐξεκλήθη καὶ εἰς ἔνοπλον τοιαύτην, ἀφοῦ πᾶσαν γενομένην ἀπόπειραν πρὸς ἐκτελέσεις ἐν Εἰσέθῃ, ἐπεχείρησαν ὄργανα τοῦ ἐκτελεστικοῦ Καβάλλας, ἐπιτυχόντα ἐν τέλει τὴν ἐν Εἰσέθῃ ἐξόντωσιν τοῦ περιβοήτου ἐκπροσώπου τοῦ Βουλγαρικοῦ Κομιτάτου Χατζῆ-Γεώργη, τὸν ὁποῖον ἐδίωκον ἀπὸ τὴν περιφέρειαν Δράμας εἰς Εἰσέθην, προσέφερεν ὅμως πολλαπλᾶς ὑπηρεσίας εἰρηνικῆς κατὰ τὸ μᾶλλον φύσεως καὶ εἰδικῶς εἰς κατασκοπεῖαν καὶ μετάδοσιν ἐπιτελικῶν πληροφοριῶν.

Βον

Ὁ Στόλος ὑπὸ τὸν δαφνοστεφῆ Ναύαρχον Παῦλον Κουντουριώτην τὸν Ναυμάχον τῆς Ἑλλης καὶ τῆς Ἀῆνου, ἀφοῦ κατέλαβε τὴν Καβάλλαν μὲ Διοικητὴν τοῦ ναυτικοῦ ἀγῆματος τῆς κατοχῆς τῆς τὸν ὑπογραφόμενον, ἐλιμενίζετο εἰς τὸν λιμένα τῆς, κρατῶν ἐν στενῷ ἀποκλεισρῷ τὰς ἀτάς, ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Νέστου μέχρι καὶ τῆς Αἰνίου διὰ συνεχῶν περιπολιῶν.

Τὴν 28ην Ἰουνίου τὰ Βουλγαρικὰ ὀχυρώματα τοῦ Δεδεαγάτς ἔβαλον δέκα βολὰς κατὰ τῆς περιπολούσης εἰς ἀπόστασιν 6.500 μέτρων ἀπὸ τῆς πόλεως "εὐδρόμου Μυκάλης" καὶ τὴν ἠνάγκασαν νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐκτὸς βολῆς, καὶ ἀφ' ἑτέρου δὲν ὑπέστησαν νὰ βάλῳσιν ὑπὸ τῆς μάκρης ἐχθρικῆς πυροβόλα κατὰ τοῦ ἀντιστρατιάρχου "Δόγχη".-

Τὴν ἐπομένην, 29 Ἰουνίου, τὸ ὠρηκτὸν "Ψαρρά" ἐπλησίωσε κατὰ τὴν περιπολίαν τοῦ τὴν ἀκτὴν τοῦ Δεδεαγάτς διαδρομὸν ἡ ὁρὴ αὐτὴ ἀπερῆσεν τῆς πόλεως. Ἀρῶσας τὰ ὀχυρώματα ἤρχισαν κατ' αὐτοῦ πῦρ. Ὁ κυβερνήτης τοῦ Πλοίαρχος τοῦ Β.Ν. Ἀνδρέας Μιαούλης, ἐγγονὸς τοῦ ὁμωνύμου μεγάλου Ναυάρχου τῆς Ἐπαναστάσεως Ἀ ν δ ρ έ - α Μ ι α ο ύ λ η, τῆρῶν τὰς παραδόσεις τοῦ ὀνόματός του, ἔ κ ρ ι ν ε / ὃ, τι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀνταποδώσῃ τὸ πῦρ, ἵ ν α μ ῆ β λ ά ψ η π ό λ ι ν Ἑ λ λ η ν ι - κ ῆ ν, καὶ συνεχίσας ἀγερῶχος μὲ μικρὰν ταχύτητα τὴν διαδρομὴν του κατηυθύνθη πρὸς Σαμοθράκην.

Παρατηρήθη κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀπὸ τῶν Ψαρρῶν ὅ,τι εἰς τοὺς στρατῶνας τοῦ Δεδεαγάτς ἐκυμάτευεν σημαία τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Γενεύης, ἵνα παραπλανώμενα τὰ πλοῖα μας ἀπόσχωσιν τοῦ βομβαρδισμοῦ.

Περὶ τὰς πρωτῆς ὥρας τῆς 11 'Ιουλίου, ὁ Ναύαρχος εἶδο-
ποιεῖτο ὑπὸ τῶν περιπολούντων πλοίων, ὅτι οἱ Βούλγαροι
πιθανῶς ὑποχωροῦντες, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς θυνελλώδους
προελάσεως τῶν Στρατιῶν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐπυρ-
πόλουν τὸ Δεδεαγάτς.

Ἐν τῷ ὅμα διετάχθη ἡ ἄπαισις τοῦ 'Αβέρωφ καὶ ὁ πλοῦς
του πρὸς Δεδεαγάτς.

'Απὸ ἀποστάσεως πέντε καὶ πλέον μιλίων, οὐρανομή-
κεις τοῦπαι φλογῶν καὶ καπνοῦ, παρουσίαζον τὴν πόλιν
παραδεδομένην τῷ πυρί. Ἡ συγκίνησις τοῦ πληρώματος
τοῦ 'Αβέρωφ ἐκορυφουῖτο ὅταν ἔβλεπε τὴν ἀτμοσφαῖραν πυ-
κνουμένην ἐφόσον ἐπλησιάζονταν.

Περὶ τὴν ἑνὴν ὥραν τῆς ἑσπέρης ὁ 'Αβέρωφ ἠνικυροβόλησε
εἰς τὸ Δεδεαγάτς, ἐπὶ τῇ κεντρικῇ καὶ ἠκούοντο ἐκ τοῦ λιμέ-
νος, ὅπου πλῆθος ποτὶ, ἐξελθόντες ἐχαιρέτα διὰ Δημοσίων καὶ
μανδουλίων.

Ἀνηλθον ἁμέσως ἐπ' αὐτοῦ ὁ Μητροπολίτης Αἰνίου Ἰωα-
κεῖμ ὁ μουφτής κ.λ.κ. καὶ ὑπέβαλον τὰ σέβη των εἰς τὸν
ἐλευθερωτὴν Ναύαρχον, πληροφορήσαντες αὐτόν ὅτι οἱ Βούλ-
γαροι, ἐν βίᾳ φεύγοντες, ἔθεσαν πῦρ εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς
πόλεως εὐρισκόμενα, σανοῦ, τροφίμων καὶ λοιπῶν ἐφοδίων
των, τὰ ὅποια ἠθέλησαν νὰ καταστρέψωσι ἵνα μὴ περιέλ-
θουν εἰς χεῖρας μας. Παραμένει ἀκόμη ὕψιστος εἰς τὴν μνη-
μην μου τὸ ὅτι ὁ λιμὴν ὅλος εἰς μεγάλην ἔκτασιν ἦτο ἐ-
σπαρμένος ἀπὸ κεφαλοτύρια κόκκινα Βίτσερης.

Ἡ πυρκαϊὰ ἐντοπισθεῖσα, διήρκεσε ἐπὶ τινὰς ἡμέρας,
συνεπιφέρουσα καὶ ἐν ἁγαθόν διὰ τὴν πόλιν καὶ τὸν Στό-
λον, τὴν ἀποκάθαρσιν καὶ ἐξόντωσιν συννέμων ἐκ μυριά-
δων μυιῶν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς υγείας μας.

Εἰς τὸν ὑπογραφόμενον, ἐκ τῶν ἐπιτελῶν τοῦ θωρηκτοῦ Ἀβέρωφ, Ἀρχηγὸν κατὰ τὰς ναυμαχίας τοῦ Α. Πύργου τῶν βαρέων πυροβόλων, τὸν καταλαβόντα προηγουμένως τὴν Καβάλλαν, ἀνέτεθη ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου ἡ Διοικητικὴ καὶ Πολιτικὴ Διοίκησις τῆς Πόλεως Δεδεαγιάς.

Ἀποβιβασθεῖς ἐν τῷ ἅμα ἐπὶ κεφαλῇς Ἀγλήματος, ἐγενόμην δεκτὸς ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας ὑπὸ τῶν Προκρίτων καὶ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως μὲ ἐπὶ κεφαλῇς τὸν Μητροπολίτην καὶ τὸν Μουφτήν, συναδελφωμένων εἰς ἓνα κοινὸν πόνον, ἐκ τῶν σκληρῶν μαρτυρίων ἅτινα ὑπέστησαν ἀπὸ τὴν Βουλγαρικὴν κατοχὴν, καὶ τιμητικῶς συνοδευθεῖς, - ὑπὸ τοῦ συνεχῶς ζητοκρυάζοντος πλήθους -, μέχρι τοῦ Διοικητηρίου, ὅπου ἔν τῇματι τῇν Ἑλληνικὴν Δημοσίαν, καὶ ἀνέγνωκα τὴν αἰτησὴν τῆς καταλήψεως τῆς πόλεως καὶ τῆς περιοχῆς τῆς, ὑποτίθας τὴν συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον μου τοῦ γηγενοῦς πληθυσμοῦ, ἀνεξαρτήτως ὀρθοκείας καὶ φυλῆς.

Οἱ Μωαμεθανοὶ κάτοικοι, μὲ ὑπεδέχθησαν μὲ ἐξαιρετικὴν χαρὰν, δηλοῦντες ἐντόνως καὶ ἀπεριφράστως, ὅτι ἐάν ἐπέπρωτο νὰ ἀποχωρισθῶσι τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐπικρατείας, θέλουν νὰ ζήσουν ὡς Ἕλληνες, ἀφοῦ κοινὴ καταγωγὴ καὶ μακρῶν ἀδελφικῆς συμβίωσης μετὰ τῶν Χριστιανῶν, τοῖς δίδει τὰ αὐτὰ συναισθήματα. Δέν παρέλειψα νὰ τοῖς ὁμιλήσω εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν γλῶσσαν, γεγονός τὸ ὅποσον τοῦς συνήρπασε, καὶ νὰ τοῖς εὐχηθῶ διὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Ραμαζανίου, εἰς τὰς ὁποίας τοῖς ἀνήγγειλα ὅτι θὰ συμμετάσχω ὅχι μόνον ἐγὼ ἀλλὰ καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες μου, ὅπερ καὶ ἐγένετο ἀμέσως τὸ ἴδιο βράδυ.

Ἰδοὺ ἡ αὐθόρμητος αὐτὴ ἐκδήλωσις τῶν συναισθημάτων τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων, ἵσως λέγω νὰ ἦτο προμήνυμα

τῆς μετὰ εἴκοσι περίπου ἔτη συναδελφώσεως τῶν δύο μας
Ἑθνῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων.

Ἐγκατασταθεὶς ἁμέσως εἰς τὸ Διοικητήριον ὡς ἐκπρό-
σωπος τῆς Δ.Μ. τοῦ Στρατηλάτου Κωνσταντίνου, ἐπελήφθην
τῆς δι' ἐντοπίων προσώπων, - ὅλων σχεδὸν γνωστῶν μου ἐκ
τοῦ παρελθόντος-, ἀνασυγκροτήσεως τῶν ὑπηρεσιῶν Διοικη-
τηρίου, Δημορχείου, Σχεδίου Πόλεως, Τελωνείου, Ταχυδρο-
μείου, Δικαστηρίων, Ἀστυνομικῆς καὶ Λιμενικῆς ὑπηρεσί-
ας.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐνεκατεστάθηναι τὰς ὁδοὺς
φωτισμός καὶ ἡ συνεχὴς καθαίρεσις, τόσον ἐντὸς τῆς πό-
λεως ὅσον καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, ἐξέδωκα τὴν ψυχικὴν ἡρεμίαν,
τὴν ὁποίαν τόσον εἶχον ἐν ἑαυτῇ, οἱ πολὺ ταλαιπωρηθέντες
κατοικοὶ τῆς πόλεως.

Κατασχὼν εἰς τὸ Ταχυδρομικὸν κατ' ἄστημα, γραμματόσημα
καὶ ἐπιστολικά δελτάρια Βουλγαρικά, διέταξα τὴν χρηματο-
ποίησίν των, ὥστε τὰ ἐπεσῆμανα μὲ τὴν φράσιν:

" Ἑλληνικὴ Διοίκησις Δεδεσγότες "

καὶ τὴν σφραγίδα μὲ ἡμερομηνίαν 13 Ἰουλίου 1913 ἡμέραν
τῆς πρώτης κυκλοφορίας.

Μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῶν ὡς ἄνω γραμματοσήμων, ἐπειδὴ
δὲν εἶχον παραληφθῇ ἐξ Ἀθηνῶν τὰ αἰτηθέντα Κρατικὰ τοι-
αῦτα, ἐξέδωκα ἑπλὴν σειρὰν γραμματοσήμων, τὰ ὅποια ἐπε-
σημάνθησαν μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ "Στόλος Αἰγαίου", ἐπιτρα-
πέισης ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου, τῇ εἰσηγήσει μου, τῆς χρησιμο-
ποιήσεώς της, ὅπως βῆαι ρετικῶς. Ἔλαβον δὲ πρόνοιαν πρὸς
πρόληψιν πάσης παραχαράξεως, λίαν εὐκόλου ἄλλωστε, ὅπως
ἐκαστον ἐκδιδόμενον στέλεχος φέρει τὴν ὑπογραφήν μου καὶ

τὴν ἡμερομηνίαν 18 'Ιουλίου 1913, ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδόσεώς των,

'Ανά μίαν θειράν τῶν ὡς ἄνω ἐκδόσεων, - τὰς τελευταίας τὰς ὁποίας κατέχω -, ἀποστέλλω ὑμῖν κ. Δήμαρχε, ὅχι τόσον διὰ τὴν ὑλικὴν αὐτῶν ἀξίαν, ἀλλ' ἰδιαιτάτα διὰ τὴν ἱστορικὴν τοιαύτην διὰ τὴν πόλιν σας, μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἀποφάσει τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου θέλατε περιλάβη εἰς πλαίσιον καὶ ἀναρτήσητε εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Δημαρχείου σας, ἀναγράφοντες ἐπ' αὐτῶν δωρεὰ "Ναυάρχου Σ.Δ. Μωρομικχάλη".-

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς πόλεώς σας, κατὰ τὴν ὑπὸ τὴν νέαν του σύστασιν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ ἀειμνήστου Χαλκηδό-
νος τότε μητροπολίτου Αἰνίου Γεωργίου, πρῶτην συνεδρίασιν αὐτοῦ ὠνόμασε τὸν Ναύαρχον καὶ τὴν Κουντουριώτην καὶ ἐπὶ ἐπι-
τύμῳ καί τῳ του, ἐκτίμησεν τὴν Κεντρικὴν Λεωφόρον μὲ τὸ ὄνο-
μα τοῦ Ναυάρχου (ἔρασε ὁ δῆμαρχος; ἢ ἐλησμονήθη καὶ ὁ Ναύαρχος Κουντουριώτης ἡμῶν; ἢ ἐλησμονήθη ἡ πρώτη ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν συνεδρίασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεώς σας), εἰς δὲ τὸν τότε παραλιακὸν κήπον τοῦ Δήμου, ὅπου κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ ἑορτάς ἐπαίανιζε ἡ μουσικὴ καὶ ἦτο τὸ Κέντρον τῆς πόλεως ἔδωκε τὸ ὄνομα "Θάληρον".-

Εἰς τὸ Δεσφάγεα κατέσχον τροχαῖον ὑλικὸν καὶ παντοῖον ἄλλο ἐφοδισμοῦ Στρατοῦ, τροφίμων, ποιρνίων καὶ ἄλλων ζώων, τὰ ὁποῖα διὰ δέκα πέντε ἐν ὅλῳ ἐπιτάκτων πλοίων κατηύθυνα εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Γενικὸν Στρατηγεῖον.

'Επελήφθη ἡμέρας, συμβολῇ τοῦ Μηχανικοῦ τοῦ Ἀβέρωφ, ἀειμνήστου Ἀντωνίου Δραπανιώτη, τεθέντος ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου εἰς τὴν διάθεσίν μου-, καὶ ναυτομηχανικῶν ἐπὶ τοῦ ἔγγραφοῦ μου

τῆς ἐπισκευῆς τοῦ Βουλγαρικοῦ θυμουλικοῦ "Μπελλαμόρες", τὸ ὁποῖον βραδύτερον ἀπέστειλα εἰς τὸν Βασιλικὸν Ναύσταθμον καὶ τῶν ἀτμομηχανῶν καὶ λοιποῦ τροχαίου σιδηροδρομικοῦ ὕλικου, τὸ ὁποῖον οἱ Βούλγαροι φεύγοντες ἐν βίᾳ ἠθέλησαν νὰ ἀχρηστεύσουν δι' ἀφαιρέσεως ἐνίων μηχανημάτων, ἐπιτι-
χὼν ἐντὸς δύο ἡμερῶν- ὅπου διὰ τερεζήνας ἐπεθεώρησα αὐτο-
προσώπως τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν- νὰ ἀποκαταστήσω τὴν
σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Γκιουμουλτζίνης-Βάντης-Δράμας-
Ξερῶν-Θεσσαλονίκης, μετὰ συγχρόνου ἀποκαταστάσεως τῆς
τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας.

Μεταξὺ τοῦ τροχαίου ὕλικου κατέσχον καὶ δλοκληρον
τὸν πολυτελεῆ Αὐτοκρατορικὸν τοῦ Σουλτάνου σιδηροδρομικὸν
συρμὸν, ὃν ἔδωκεν τῆς Αὐτοκρατορίας τῶν Γάλλων εὐνοίας πρὸς
τὸν Σουλτάνον, Ἀβδὺλ-Ἀζίζ- ὃ ὁποῖος ἀναφέρεται ὡς ὁ πρῶ-
τος Σουλτάνος, ὅστις ἐξῆλθε τῆς Ἐπικρατείας του, μετα-
βάς τοῦ διὰ τοῦ συρμοῦ αὐτοῦ, πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Αὐτοκρά-
τορος ἐχθροῦ τῶν Γάλλων κατὰ τὴν Διεθνή "Ἐκθεσιν τῶν Πα-
ρισίων τῷ 1867, καταστρατηγήσας τὴν παρὰ δόσιν
καθ' ἣν ἔδει τὸ Ἱερὸν Πρόσωπον τοῦ Χαλήφου καὶ Σουλτά-
νου νὰ παῖ μόνον ἐπὶ Μουσουλμανικοῦ ἐδάφους, διὰ τῆς
κατασκευῆς εἰδικῶν ὑποδημάτων με διπλοῦς πάτους.....
εἰς οὓς ἐνεκλείσθη χῶμα τῆς Μέκας καὶ τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως. Διὰ λόγους ὅμως εὐνοήτους προνοίας παρέλαβε μετ'
αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο νεαροὺς ἐπιδόξους δυναστοὺς Μουράτ
καὶ Χαμήτ.

Τὸν συρμὸν τοῦτον ἐκ τριάκοντα καὶ πλέον ὀχημάτων,
φέροντα τὸν Αὐτοκρατορικὸν Μπουράν, ἐπανδρώσας διὰ να-
τομηχανικῶν τοῦ ἐπ' ἐμὲ ὀγήματος, σημαυστοδύλιστον καὶ

